

Informatiu Cultural de Marratxi

INFORMATIU

juliol del 1985

Nº 40

II TROBADA de GLOSADORS
pàgines centrals

Sr. Bernardí Homar Solivellas.
PRESIDENT DE LA COMISSIO DE CULTURA
I ESPORTS.
AJUNTAMENT DE MARRATXI.

Compromesa en tota iniciativa i manifestació que afecti a la nostra cultura, l'OBRA CULTURAL BALEAR, a través d'aquesta delegació a Marratxi, expressa en aquest escrit, com ho ha fet de forma personal, la seva protesta responsable davant les dificultats i decepcions que ha experimentat en les seves actuacions a prop de l'Ajuntament.

Repasant la situació marginal i decadent de les formes d'expressió i transmissió de la cultura tradicional, i veient com son abandonades les poques institucions i iniciatives que de forma espontània i altruïsta han fet feina per la cultura i l'oci al nostre terme, hem d'expressar també la nostra desconfiança per una política municipal que vol crear cultura des dels espectacles i a partir d'infraestructures molt costoses mentre es desvincula de les manifestacions populars que no són iniciativa pròpia.

Per tal de no esgotar tota possibilitat de col·laboració en el futur, sol·licitam que l'Ajuntament marqui una norma de participació ciutadana en tota política cultural al municipi i mostri voluntat i dedicació de cara a les institucions representades al nostre terme. Pensam que, si l'Ajuntament vol assumir la seva responsabilitat i llevar-se de damunt un poc de burocràcia, trobarà la col·laboració de tots.

Reclaman diàleg i compromís, informació i ajuda, i ens volem mostrar confiats, d'aquí endavant, en obtenir millors relacions i en aconseguir, especialment, caminar conjuntament a favor de la cultura.

Rebi, Sr. Regidor, la nostra salutació més cordial

VICENÇ SASTRE.

DIVAGAR és
desviar-se, passejar
i enfilar-se

Els porxos
són un resum d'història
de la família

Dues dones
xerraven al mateix temps:
faltava auditori

XIM D'AIXA.

Que fa el Consell Insular en Cultura i Esports

*Consell Insular
de Mallorca*

cl. Palau Reial, 1

Les activitats del CIM en matèria cultural són nombroses.

De forma directa realitza una labor important de difusió cultural per mitjà del Teatre Principal i de la Biblioteca artesana, i a través de la xarxa de biblioteques i de la tasca d'ordenació d'arxius municipals.

A més de tot això, impulsa i fomenta totes aquelles activitats orientades a l'ensenyança i a la difusió de la nostra llengua.

Promociona els estudis universitaris, per una banda, col·laborant amb la Universitat de les Illes Balears, i per altra, mitjançant el sonsteniment de:

La UNED (Universitat Nacional d'Educació a Distància).

L'Escola Universitària de Treball Social.

El Consell Insular de Mallorca participa en:

El Patronat Orquestra Ciutat de Palma.

Organitza la Trobada de Bandes de Música que cada any se celebra a un poble diferent de la nostra illa. Manté la tradició de la festa de la Beata que se celebra a Palma.

Ajuda aquelles entitats que, de manera preferent, propaguen la cultura i també les manifestacions culturals de reconegut prestigi com els festivals de Pollença, Deià i Valldemossa.

En relació a l'esport intervé de forma decisiva en l'elaboració del Pla d'Instal·lacions Esportives en els municipis.

Fomenta la iniciació en tot tipus d'esport de la població infantil i juvenil i proporciona als col·legis i entitats material esportiu.

També organitza, patrocina i promociona tota classe de proves que promouen la pràctica de l'esport al mateix temps que en mantenen l'interès.

Entre totes aquestes iniciatives destaquen com a actuacions directes del Consell Insular de Mallorca, l'Escola a la Mar i l'Escola de Pilota, dedicades a l'ensenyança d'aquells esports i destinades als infants de tot Mallorca.

EDITORIAL

L'altre diassa assistírem a la presentació oficial que l'Ajuntament va fer del programa de festes de Sant Marçal. Es la primera vegada que Pòrtula hi era representada. Detall molt d'agrair com a indicatiu, almenys, saben que hi som i ens tenen en compte, sens marginar-nos com succeïa anys passats. Consideram que són punts a favor de l'Ajuntament.

Allà tot bé. Quan, després, analitzàrem el programa més detingudament comprovàrem, amb sorpresa, que no havien inclòs l'entrega de premis del III Concurs de contes a Marratxí, organitzat per aquesta revista.

I això no ho entenem. No ens cap dins l'enténiment que els responsables de confeccionar l'esmentat programa puguin haver tengut aquesta llacuna. Molt més tenint en compte que es tracta d'una activitat cultural i el Consistori se'n cuida molt d'aquesta parcel·la. Recordem, per exemple, que l'any passat el II Concurs sí figurava al programa.

Hi ha males llengües-espines malèvols que semblen rancúnies i discòrdies en municipis tan democràtics com el nostre- que diuen que no es tracta d'un error involuntari sinó d'una venjança per la publicació del programa festiu que férem en el darrer número. No ho podem creure de cap manera. Pensam que el nostre Ajuntament és prou madur i responsable com per no inquietar-se davant una joguina humorística com la nostra. D'altra banda, si així fos, no ens haguessin participat oficialment del pregó (vegeu "ben fet") ni ens haguessin convidat a la presentació.

No; senzillament pensam que es tracta d'una errada involuntària que quedarà esmenada amb la corresponent explicació en el moment de l'entrega de la subvenció que ens tenen promesa i que tanta falta ens fa.

La Redacció

la portada d'aquest mes

L'amic Manuel Barrado es dedica a l'art escultòric des de fa molts d'anys.

Ja de jove alternava els seus estudis amb l'aprenentatge en el taller de Tomàs Vila. Més envant assistí a l'Escola d'Arts i Oficis de Ciutat i es perfeccionà a l'Escola Superior de Belles Arts de Sant Jordi, de Barcelona.

Influenciat pel modernisme català considera l'escultura en si com una cosa estilitzada, tendent a suprimir tot allò accessori. Per a ell, l'Art sempre ha de ser una exteriorització dels sentiments de l'Artista.

La seva obra escultòrica -sobretot de caire religiós- és llarga. Passant per quasi tots els pobles de l'Illa ha arribat -fins i tot- a Puerto Rico.

Encara que aquest artista sigui més escultor que pintor, no ha dubtat en oferir-nos un dibuix per la portada de juliol. Gràcies, Manuel !

Per què no
en la
NOSTRA
llengua

?

*El Conseller
de Educación y Cultura
de la Comunidad Autónoma
de las Islas Baleares*

Saluda

al Sr.

*y se complene en invitarle a la presentación del libro
TRES MUSICS MALLORQUINS: ANTONI TORRANDELL, J. M.
THOMAS I ANTONI MATHEU, editado por la Dirección Gene-
ral de Cultura que se celebrará día 10 de junio a las
19 horas en la Cafetería Miami.*

Francisco Gilet Girart

*aprovecha gustoso esta ocasión para testimoniarle su
consideración más distinguida.*

Palma de Mallorca, 7 de junio de 1985.

BEN FET !

EL BATLE PRESIDENT
DE
L'AJUNTAMENT DE MARRATXI
SALUDA

Al Senyor DIRECTOR REVISTA PORTULA

*i es compleu en convidar-lo als actes que es
celebraran amb motiu de les Festes Patronals
de Sant Marçal 1.985, segons el Programa -
adjunt, esperant en que ens honraran amb la
seva assistència.*

GUILLEM VIDAL I BIBILONI.

*aprofita l'ocasió per a expressar-li el testimoni
de la seva consideració personal més distinguida.*

Marratxí, 21 de Juny 1.985.

4 DE FRESQUES

INCENDI FORESTAL

El passat dia 15 de juny es produí un incendi forestal a Marratxí, el qual va començar a la nova urbanització de Son Caulelles, i rapidament anar prenent força, a l'extinció del mateix hi varen col·laborar les forces dels parcs de bombers de Calvià, Inca, Lluçmajor i Ciutat, com també personal d'ICONA en total prop de 200 persones, entre bombers, Policia Municipal de Marratxí, Guàrdia Civil de Marratxí i voluntaris.

L'incendi va cremar unes onze quarterades a Marratxí i unes quatre, dins el municipi de Ciutat.

Les finques més afectades foren Son Caulelles, Ses Planes i Son Xilis.

PROJECCIO DE TRANSPARENCIES.

El dia 9 de juliol a les 21 hores a l'escola de Sa Cabaneta "Plaza de España", tindrà lloc una projecció de transparències i xerrada a càrrec d'en Josep Antoni Aguiló, el tema serà damunt la Serra de Tramuntana.

EXIT DE LA II BALLADA POPULAR.

A principis del mes de juny va tenir lloc al Pla de Na Tesa, i organitzat pel grup "Aires del Pla de Marratxí" la segona ballada popular, el conjunt convidat de la península enguany era el grup musical "Manuel de Falla" de Ciutat Real, que el divendres abans de la ballada popular va fer una exhibició dels balls populars d'aquella regió manxega, un pic acabada l'actuació, els hi fou oferit un sopar pels organitzadors d'aquest acte cultural.

VACUNACIONS DE CANS.

Com cada any per aquestes dates l'ajuntament du a terme la campanya de vacunació dels cans del terme. La data i hora en que es durà a terme aquesta vacunació a cada nucli és la següent:

SA CABANETA.- dia 5 i 20 de juliol a les 19 hores.

PORTOL.- dia 26 de juny i 3 de juliol a les 19 hores

ES FIGUERAL.- 6 i 13 de juliol a les 19 hores.

PONT D'INCA Dia 27 de juny i 4 i 12 de juliol.

URBES GARROVERS.- el dia 19 de juliol.

PLA DE NA TESA dia 25 de juny i 2 de juliol.

URB. CA'S CAPITA 28 de juny.

CONFERENCIA DAMUNT SA DROGA.

Organitzat per l'APA del col·legi Blanquerna del Pont d'Inca Nou, va tenir lloc una conferència damunt la droga i les conseqüències damunt la joventut la mateixa fou donada per l'inspector de policia Tomàs Gomez i el Psicòleg Andrés Gomes, abans de començar el debat es va projectar una pel·lícula de vint-i-cinc minuts de duració damunt la LSD.

CURSET DE NATACIO

Aquest mes de juliol i per part de l'Ajuntament s'ha organitzat un curset de natació, pels nins i nines del terme, el mateix haurà començat el dia 1 de juliol i acabarà el dia 31 del mateix mes, les classes és donaran a la piscina de Ses Tres Germanes.

EN VIES DE SOLUCIONS LA PROBLEMÀTICA DE L'AIGUA DEL DISTRIT 2

Al ple del mes de juny s'ha aprovat el projecte tècnic de connexió a les xarxes d'aigua potable de les Urbanitzacions del Pont d'Inca Nou i Sa Cabana.

Aquesta connexió és fara a la xarxa d'EMAYA al Pont d'Inca, aquesta xarxa ve dels pous de Son Verí.

Els motius per aquesta connexió són que hi ha manca de pressió i que l'aigua és salada, per tal de solventar aquest problema, el batle de Marratxí, s'entrevistà amb el batle de Ciutat, per tal que es concedís permís de l'empresa Municipal EMAYA, per poder emprar la xarxa propietat d'EMAYA i que ve dels pous de Son Verí, cosa a què accedí el batle de Ciutat.

Un pic feta la connexió quedarà solventada la manca de pressió i la salinització de l'aigua del Pont d'Inca Nou i Sa Cabana.

ASFALTAT DE CARRERS

Per part de l'Ajuntament es varen aprovar les contribucions especials per l'asfaltat dels carrers Hnos Barbará, 1ª travesia c/Hnos Barbará, que costarà 3.361.000 ptes. La contribució especial serà de 1.100 ptes per m.l. de façana.

Al carrer de Sant Pere per 1.374.480,-- Ptes, contribució especial 1.086,-- Ptes. per m.l. de façana.

Al carrer Médico Suau 1.427.888,--Ptes. contribució especial pel veïnats 950,-- Ptes, per m.l. de façana.

Al carrer Hnes Agustinas 1.625.424,-- Ptes, la contribució especial es de 755,13 Ptes per m.l. de façana.

El diumenge dia 23 i dins l'àmbit de les festes de Sant Marçal va tenir lloc l'actuació de la famosa cantant Donna Higtower a l'església parroquial de Sant Marçal plena de gom a gom, públic que va seguir amb molt d'interès les interpretacions d'aquesta cantant que donà un vertader recital del que és la cançó espiritual de color. La cantant anava acompanyada per la Coral de Sant Josep Obrer.

NORMALITZACIO LINGÜISTICA

En motiu del 1è del mes de juny, varen entrar dins l'Ajuntament, i varen poder observar que s'ha donat una petita passa cap a la normalització de la nostra llengua, ja que tots els rètols estaven escrits en la nostra llengua. Lo que nos fa pensar que ben aviat això es farà estensiu a la resta de rètols de dins el nostre terme.

FESTA FI DE CURS

El passat dia 26 el Col·legi "Costa i Llobera" va celebrar la festa de fi de curs.

Hi hagué una obra de teatre representada pels alumnes del cicle mitjà i cicle superior; també hi va haver una exhibició de Judo per part dels integrants del club de judo "Costa i Llobera", balls mallorquins i jazz.

A les distintes aules hi havia exposats treballs dels alumnes, realitzats durant tot el curs.

Com fi de festa, l'actuació del grup musical "Sis Som".

Es de destacar la primera aparició en públic, de manera encara no oficial, de la Coral de Marratxí. Convé recordar que encara no du tres mesos d'assaig.

BONES NOTICIES

A finals del mes de maig sortí publicada a un diari de Ciutat una bona notícia. Més de la meitat dels llibres venuts estan escrits en català. Sembla que la lluita de tots comença a donar els seus fruits. Segons deia la notícia tot això és degut a la implantació del català a les escoles, recomanacions dels professor als alumnes i, és clar, l'augment d'editorials i títols publicats en la nostra llengua, tant originals com traduccions de l'estranger.

Fins aquí molt bé, però és que la notícia i tot el diari estaven publicats en castellà. ¿Quan es donaran compte, senyors de la premsa diària, de quina és la llengua del lloc on surten publicats els seus diaris? ¿Quan descobriran la llengua de tots, la llengua del carrer, la nostra llengua? Tots desitjam que sigui aviat.

GABRIEL ANGEL VICH I MARTORELL

Sens dubte a les nostres zones naturals el pi és l'arbre que ocupa un major terreny i és l'element principal dels nostros boscos. De creixement més ràpid i fàcil que l'alzina, té gran capacitat adaptativa i freqüentement ocupa en els camps de Marratxí zones que haurien de correspondre a alzinar més susceptibles a la degradació i de regeneració més difícil.

El pi està dispers en el nostre terme per diferents zones (vegeu Mapa de vegetació; "Pòrtula", nº 27) destacant per la seva bona conservació el pinar de Son Seguí, si bé la més extensa zona de pinar s'asseu en el turó de Sa Vileta i entorns.

Les plantes més comunes dels nostros pinars són: Romaní, mata, vidalba, esparregueres, rotgeta i estepes dintre de les ja esmentades en el capítol anterior i a les que hem de afegir: Xiprell, matapoll, cossiada botja de cuques i càrritx.

El xiprell, quan està en flor (tardor i hivern) és un dels arbuts més vistosos que tenim, de fulles liniars amb el marge enrojat, té les floretes estretament acampades de color rosa pal·lid i agrupades en denses racims terminals. Només es troba a les proximitats del Coll des Pou i de Sa Vileta.

El matapoll és un arbuts arecte de fulles petites i llargarudes i diminutes flors color blanquinos també agrupades. El fruit, de color vermell, coexisteix amb la flor, el podem trobar a Son Seguí i al llarg del camí que va des de Sa Vileta al Coll des Pou.

Més freqüent en el nostros pinars és la cossiada, matoll molt ramificat amb fulles peludes i caps florals globulars de color blau-lila. També freqüent és la botja de cuques que s'empra per fer cabanes, encara que el seu nom, segons afirma A. Bonner ("Plantes de les Balears") ve donat per la seva utilitat en la confecció de canyisses per criar cuques de seda. És un arbust que se caracteritza pel to blanquinos de les seves tiges i fulles. Té flors groc-pal·lid disposades en llargues espigues.

Tenim un altre arbust que és exclusiu del bosc pròxim al Coll des Pou; el coscoll que sembla una petita alzina nana de la qual es diferencia perquè les seves fulles són verdes en el revers i no blanquinoses com a l'alzina. Aquest arbust és escàs a Mallorca, se localitza sobre tot en el Sud-oest de l'illa.

Una altra planta comuna als pinars i en tot el terme de Marratxí és l'Olivarda; arbust de fulles lançelades i viscoses que desprenen olor resinós. Té inflorescència grogues terminals. Deim inflorescències perquè cada cap floral és en realitat un conjunt de floretes agrupades, té la flor composta i així s'anomena la família a què pertany. Les margalides o moxos i les diminutes margalides són igualment d'aquesta família i les dues abunden al nostre camp.

Finalment el ben conegut càrritx s'extén per tots els nostros pinars.

En parlar del pi a Marratxí hem de fer una menció especial a un exemplar del Predi de Son Sales que amb un tronc d'uns 2 metres de diàmetre representa un dels pins més gros que tenim a l'illa. Es troba s'un bell bosc ben conservat pels seus antics amos, però ara en perill degut a les pretensions de l'inexpert nou amo de la finca. Quan se diu això, resulta inevitable un pensament al que va ésser símbol de vida i bellesa abans de digne mereixedor d'una portada d'aquesta revista.

També per al record esmentar uns guapos exemplars que fa molts d'anys qualcu va plantar per adornar una plaça i fa menys varen ésser substituïts per asfalt.

Ja per finalitzar hem de dir que el gran enemic del pi, l'oruga processionària té una presència constant al llarg de tot el terme i que si bé de moment no ha causat els mals produïts a altres zones de Mallorca, darrerament està molt extesa a Son Verí i en el pinar que hi ha al final de Sa Comuna.

MIQUEL ANGEL FONT.

Temps calorosos tenim, feina de segar lo poc que ha crescut als nostres raquítics sembrats, cereals i faveres. Dels primers poc gra i menys palla dels segons manco encara. El preu de la palla, elevat i segurament pujarà més. Segons el lloc de Mallorca, ja s'estan pagant entre 27 i 39 Ptes. Kg. Per les explotacions que hagi crescut sa palla, conseqüència de la composició de les terres i les pluges, sens dubte, els representarà una bona font d'ingressos. Menys mal, que alguna cosa li surt bé al pagès.

SA MEL.- Mala campanya d'enguany, tant de recollida d'eixams d'abelles com de producció d'aquest producte tan dolç i nutritiu. Si l'any passat, se va aconseguir una bona producció de mel, enguany solament - en general - se recollirà un sol pic, normalment a finals de setembre fins començos de novembre. O sigui que sa mel que comprareu, segurament tota serà de fora de l'illa. I més cara, le volen vendre els apicultors, a 650 Ptes. Kg. ¿Aquestes sí ho són unes bones abelles?

TEMPS DE CEREALS I GRANERS.- Hem començat xerrant d'aquest tema i ja hi tornem, ja que segons el conseller d'Agricultura, Joan Simarro, Mallorca pot produir 48.000 tones més de cereals, essencialment blat de les Índies i blat, a zones de secà i terrenys argilosos, variant els sistemes tradicionals i cercant qualitats més modernes. Dins les civades, lo millor és cercar un tipus que tenguí un cicle més reduït que els que actualment fan els nostres pagesos. Dels graners, dedicar atenció a combatre amb el producte adequats i normes que cada persona hi tenguí més confiança per combatre "fraret", sa "gramanera" el "corc" i la humitat. Son quatre contraris seriosos els qui poden fotre tot un any d'esforç si no preniu les mesures apropiades.

D'AMETLES.- Darrerament s'està comentant molt i especulant sobre l'immediat futur de l'ametla mallorquina. Resumint declaracions i notícies, se pot anunciar que l'entrada al Mercat Comú beneficiarà bastant aquest producte, algunes fonts diuen amb gran optimisme que serà un producte d'elevada rendibilitat i sense competència, això se veurà. Lo que

FORAVILA

sí a més d'unanimitat, és que s'ha d'amillorar i igualar el fruit. Lo que se tradueix en canviar els actuals arbres de la majoria d'explotacions i finques, principal dificultat per dur-ho endavant, costs elevats i molt de treball, imposen respecte i prevenció als pagesos.

DE GARROVERS.- També li pronostiquen un bon futur. Encara que no tan segur com el de l'ametla. Té moltes de sortides, degut a sa seva transformació en múltiples derivats, com cosmètics, medicines i especialment per l'elaboració de dolços i aliments dietètics. Aconseguir que l'arbre produeixi en més poc temps, des de la seva implantació i poder fer a Mallorca una planta dedicada a la investigació i especialment a la transformació dels subproductes, serien amb probable seguretat una solució i rendible mesura de la C.A., empresari o cooperativa que ho dugui endavant.

CULTIUS SENSE TERRA.- Fa pocs dies, vàrem visitar una explotació agrícola, on experimentaven el darrer invent, el cultiu sense terra. Eren lletugues aliniades damunt una espècie de biga "presensada" empleada per la construcció d'edificis, tota plena de lletugues i sense gens de terra per lloc i dins un espai molt reduït. Aquesta "biga" és realment una fibra de roca de silici, també coneguda vulgarment com "lana de roca" que retén un 82 per cent de l'aigua dins els seus porus i deixa un espai per a què les arrels tinguin suficient oxigen. Això sí, s'ha d'introduir sa planta directament dins el porus

acompanyats d'una determinada concentració d'elements nutritius que van directament a les arrels, sens que intervengui la terra per rès. Aigua de tant en quant i per resumir, ho entendreu, si vos deim, que si coneixeu una esponja de mar, el funcionament i esquema és d'un parell total.

DE RAMADERIA OVINA.- Dir que les expectatives creades, per l'entrada dins la CEE són favorables a les ovelles, això sí, abans, s'ha d'aconseguir desparasitar els animals i que els seus pesos, per exportació, estiguin entre 30 i 40 Kg.

XISCO.

MORT A L'ESTADI

Com haureu pogut veure, el tema de la violència al futbol ha estat impressa a moltes primeres planes de diaris, primera notícia dels informatius de TV i ràdio etc.

En els inicis del futbol, la violència estava en el camp de joc, on s'havia de fer passar de qualsevol manera una pilota entre dols pals. Però aquesta violència eliminada al llarg del temps ha donat pas a una altra casta: la de les grades.

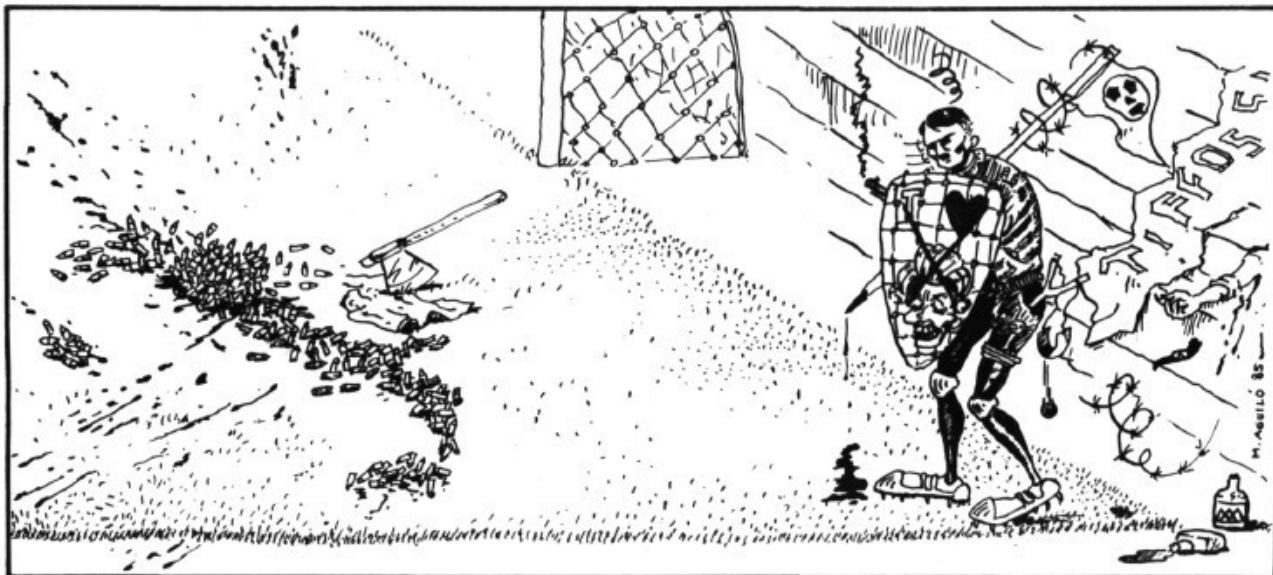
El que va passar a Helsey ja és prou conegut per tots. Les grades i el terreny de joc foren camp de lluita. Els rivals d'esport foren enemics de guerra. Vandalisme, sadisme, bogeria, poca vergonya... fou el que demostraren els britànics aquell dia. Però

pareixia que s'oblidaren que representaven a una nació i donaren així una imatge hipòcrita i subdesenvolupada d'aquella societat. El seu comportament fou propi dels homes de l'edat de pedra, que a cop i mort s'arregla tot.

Després la UEFA prengué mesures per aturar la violència als estadis de futbol. Però com sempre no es prenen les mesures fins que passen fets tan deplorables com aquest. El fenomen de la violència anglesa era prou coneguda molt de temps abans. Per què no prengueren les mesures a temps?.

Avui, així com estan les coses esser aficionat al futbol i anar als estadis et suposa arriscar la teva vida per un espectacle; espectacle que mai valdrà el que val una vida humana.

GABRIEL ANGEL VICH I MARTORELL.

ANTONI VILLALONGA: EL CRITERI D'UGT. EN CONTRA DE LES PENSIONS NO ÉS UNANIM.

"NO HI HAURA MODIFICACIONS SUBSTANCIALS EN EL SENAT."

Antoni Villalonga, senador del PSOE per Menorca elegit a les darrers eleccions, l'any 1982, és coordinador del Grup parlamentari Socialista del Senat per assumptes de serveis socials i seguretat social. És el portanveu del grup en aquestes matèries.

El senador Villalonga, menorquí, graduat social, assessor d'UGT de Menorca, ha vingut a Palma per explicar quins són els objectius de la "Llei de Reforma de la Seguretat Social", que tanta contestació ha tengut, aquests darrers dies, provocant inclús que el diputat Nicolás Redondo, líder d'UGT, votàs, amb l'oposició, la devolució al Govern del projecte de Llei.

El Sr. Villalonga ha volgut mantenir una entrevista, en exclusiva, amb la "Prensa Forana". Aquestes són les seves declaracions:

- Sr. Villalonga, quins són els objectius que s'ha fixat el Govern amb aquest projecte?

- L'objectiu és, sobretot, racionalitzar l'estructura del sistema. En aquests moments la Seguretat Social està formada per diferents règims, segons l'activitat de cada treballador, i molts d'aquests règims són totalment insuficients econòmicament, i això fa que els treballadors inclosos en el "Règim General" haguin de finançar aquests règims especials, com autònoms, agraris, etc. perquè, amb el que cotitzen no es poren ni pagar les pensions. Es tracta de reduir aquest nombre de règims diferents a dos, el General que inclou els treballadors per compte alínea, i un altra d'Autònoms, conservant, per les seves característiques especials, l'agrari, i el de mineria del carbó.

- Amb aquest projecte de Llei es millora l'eficàcia del recursos que obté la Seguretat Social, amb les cotitzacions?

- Es una de les fites. S'intenta eliminar el que es coneix com a "compra de pensions". Evitar el cas d'una persona que no havia cotitzat mai i en els 55 anys es donava d'alta a la Seguretat Social per cobrar en els 65. Com a conseqüència d'això la persona que havia cotitzat des de el principi, els doblers seus servien per aguantar el dèficit dels Autònoms, i la pensió d'aquests casos que només ho havien fet durant els darrers anys. Això ha dut a una situació financera insostenible.

- Es canvien els períodes de cotització?

- S'estableix un període més llarg, que es fixa en quinze anys. Això té com a conseqüència que un treballador amb una vida laboral normal, sempre més de quinze anys, no es veu perjudicat i els qui pretenien comprar una pensió amb deu anys hara n'hauràn de cotitzar quinze. La majoria de treballadors no sortiran perjudicats. Ademés es garanteix, per primera vegada, l'increment segons l'índex de preus del consum.

- La revalorització serà, doncs, automàtica?

- En els darrers anys hi ha hagut vint revaloritzacions, i sempre amb un criteri diferent. Ara, amb aquest sistema de puja de pensions segons l'IPC, previst, els que cotitzin més cobraran més. I la diferència que hi hagi entre el previst i el real es destinarà a les més baixes. I haurà una redistribució. Es garan-

titza el caràcter contributiu, el que més paga més cobra.

- Es preveu que s'ampliï l'abast de la gent que té dret a pensió? Hi haurà més gent que cobri?

- Si, a l'article primer ja s'estableix que no serà necessari el requisit d'alta. Amb la legislació actual un senyor que hagués treballat trenta anys, pagant durant tots aquest temps i, en el moment de la jubilació no està fent feina, no es podria jubilar. No cobrava pensió. Ara, en haver-ho fet durant quinze anys, encara que no els darrers deu, es tindrà dret. L'únic que es feia és que els dos darrers, han d'esser dintre el període dels vuit anteriors. Perquè és un element per determinar la base reguladora. Els dons anys no importa que siguin discontinuus, i fins ara eren ininterromputs.

- Així que es falsa la idea de que hi ha un retall de pensions?

- Segons el que s'entengui per retall de pensions. En el moment en que es canvia la base reguladora, que passa de dos anys a vuit anys, es evident que la simple aplicació matemàtica d'això pot ocasionar que a una sèrie de persones, la pensió que tenien prevista cobrar amb dos anys, tinguin un tant per cent més petit a la pensió inicial. Les persones que han estat treballant amb un conveni col·lectiu, en que les pujades de sou han estat per davall de l'IPC, ara, en cobrar amb l'índex de preus previst, sortiran beneficiats. Per una banda, si considerem la pensió inicial, si hi pot haver casos en que es cobri menys que el previst, però, considerat globalment, és evident que, amb la revalorització automàtica, cobrarà més, al llarg de la seva vida.

- L'enfrontament d'UGT amb el govern, pot fer canviar alguna cosa del projecte?

- Jo, personalment, crec que no hi haurà modificacions substancials. Això no vol dir que, en el curs de la tramitació parlamentària, no es modifiqui. Dins UGT el criteri contra les pensions no és monolític.

- Quina és la situació parlamentària del projecte de Llei?

- Exactament, s'ha fet el dictàmen de la comissió en el Congrés de Diputats.

Passarà a Ple. Una vegada aprovat en el Ple, entrarà a la comissió de Sanitat i Seguretat Social del Senat. Es nomenarà una ponència, emetrà un informe, es dictaminarà, i anirà a Ple, a celebrar la tercera setmana del mes de Juliol. En cas de que es modifiqués tornaria a passar en el Congrés. Entraria en vigor el mes d'Agost.

PRENSA FORANA.

EL COMTE FLOR

Amb el patrocini de l'Associació de pares del Col·legi Sant Gaietà ha vist la llum una adaptació teatral per a infants del romanç "El Comte Flor" feta per Pere Estelrich i amb dibuixos de Joan Deià, ambdós amics i col·laboradors nostros.

PUBLICACIONS REBUDES

El dipòsit legal a Balears. Edició de la Secretaria General Tècnica de la Conselleria d'Educació i Cultura de la CAIB tendent a informar sobre el reglament del Dipòsit Legal i les normes d'utilització de l'I.S.B.N. (sistema internacional d'identificació de llibres).

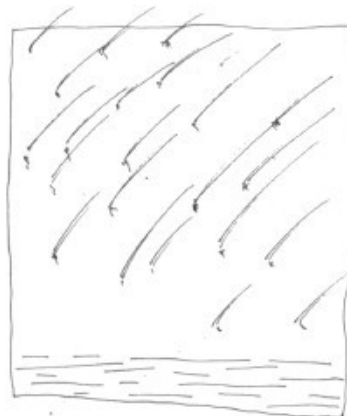
EXPOSICIO MIRONIANA

Durant les properes festes del Carme de Pòrtol tendrem ocasió de veure l'exposició itinerant que té muntada l'Obra Cultural Balear. Hem d'agrair a l'amic Jaume Serra les gestions oportunes per a que aquest esdeveniment cultural fos possible.

II CONGRES INTERNACIONAL DE LLENGUA CATALANA

El Departament de Llengua Catalana de la nostra Facultat de Filosofia i Lletres el té en preparació en la qüestió referent a l'àrea de Lingüística Social. Tindrà lloc durant el proper mes de març.

Exposició
de Quadres
d'Antoni Canyelles i Oliver
Juliol 1981

Safè Sa Ximbomba. Gènova

Degut a l'èxit obtingut a l'exposició de Sant Marçal el nostre amic i company de redacció, Antoni Canyelles, ja en prepara d'altres. La primera tindrà lloc a Sa Ximbomba (Gènova) durant el mes de juliol. Hi estau tots convidats. Enhorabona, Toni!

CONTESTA A PAU FERRER

Bones tengueu, Pau Ferrer
vos saluda un portolà
que un dia vos va escoltar
de bon grat dins un cafè
i ara es combat vos vo! fer
amb s'assumppte des glosar.
Qui som, ningú ho sabrà,
procuraré fer-ho bé,
tan segur que arribaré
que es cap vos faré gratar
i en que anys hagui de durar
mentre hi hagui Portulà
es meu nom no vos diré.

MOTS AVENGUTS

A Pòrtol de Marratxí
m'han donat s'alternativa
no sé si tendré saliva
per dir-vos lo que vull dir
A això ho puc agrair
a una gran companyia
que han "lutxat" de nit i dia
per a llençar es mallorquí
i si hi han hagut d'afegir
ho han fet amb alegria
Si s'estrevengués qualche dia
sa meva sang les daria
si els hagués de servir.

PAU FERRER

II TROBADA DE GLOSADORS

II TROBADA DE GLOSADORS DE MALLORCA.

És segona trobada
d'es glosador mallorquí
es fa a Pòrtol de Marratxí
una festa organitzada
i queda ben convidada
sa gent que hi vulgui assistir
i es podrà divertir
de cap a cap de vetlada.

(M.Mut Amengual)

Aquesta és una de les moltes gloses que es varen fer per convidar a la gent a assistir, per segona vegada, a aquesta important concentració de glosadors a Pòrtol; i és que el món de les gloses ha reviscolat, des de l'any passat es va celebrar la I Trobada, a tot Mallorca i especialment a Pòrtol s'ha respirat un ambient de gloses, com més va, més es sent a dir que s'armen sopars a un poble o l'altre com a excusa per a reunir glosadors i sentir un parell d'endrades.

Ha passat un any, i ja tornam esser a Pòrtol amb lo milloret de Mallorca en qüestió de fer gloses; noms com: Madò Joana "Sa Cartera", Jordi "Mirató", Joan Planissi, etc... i sense oblidar als glosadors de la vila, que es poren posar amb qualsevol: Pau Ferrer Jaume Puigròs, Felip Palou "Meta" i altres...

ELS GLOSADORS I LA TROBADA.

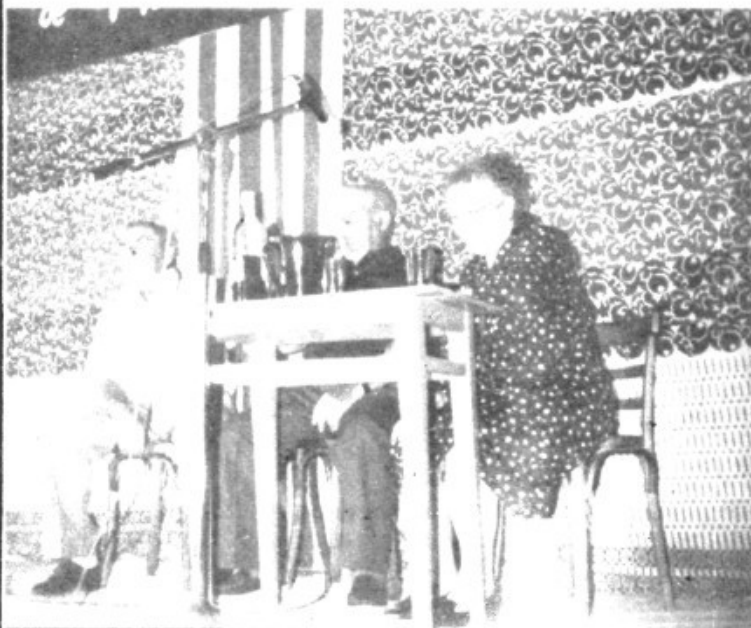
Hem parlat un poc amb els glosadors, i una de les preguntes que les hem fet, ha estat quina és la seva opinió sobre la trobada d'enguany, aquestes han estat les respostes:

Jordi "Mirató".- Es una manera de juntar-mos tots els glosadors, que ens serveix per conèixer-mos els caràcters, n'hi ha qualcun que necessita una mà, així li podem dar, de manera que quan els vells ja no hi siguem, ells podran continuar. Jo ja feia 20 anys que no havia fet cap glosa, però al veure aquesta animació que hi ha, he tornat arrancar.

Una cosa curiosa, és que molts, quan les tractes de glosadors diuen que no ho són, com és el cas de Mateu Palou d'Inca: "No som glosador, pero si m'arribaven a encalentrar aviat m'hi faria", en Pau Ferrer, l'únic glosador local que va pujar al cadafal, ens deia que es trobava molt animat per l'ambient que veia, molt millor que l'any passat, els que no hi estaven eren altres de la vila, als que en Pau va cridar, sense èxit, amb una glosa: "Molt bô ha estat es sopar/ Perquè hem sopat d'arròs/ A n'en Felip, saludar no gos/ Perquè tanmateix no vendrà/ Un altre en vull citar/ I que em vengui a ajudar/ Un poc en Jaume Puigròs."

Tant en Joan Mas com en Planissi, coincidiren en que ho veien millor, que l'any passat ens fèrem una mica d'embull, i no sabem per on prendre, jo mateix vaig haver de combatre amb so meu company, enguany amb so sistema que hem agafat (Fer grups de tres amb tres) la cosa pareix que va molt millor". En Pep Vallori ho feia més gros. "Es lo millor que es fa a Mallorca, perquè conserva lo que és tan nostre, Marratxí i sobretot Pòrtol estau d'erhorabona." Una cosa que no li agradà a n'en Vallori, és així com a vegades s'escriuen les gloses: "Hi ha gent que quan les ha sentides, llavors les escriu en català, i les espenya per complet, que les deixin fer en mallorquí que esta tan bé".

Madò Joana "Cartera" el tenia ben clar a s'assumpto, quan li vàrem demanar opinió, "Bona, bona, bona...anirà més bé que l'any passat, perquè aquí no hi fara vent i alla sí".

L'OPINIO DEL BATLE.

També parlàrem amb Guillem Vidal, el batle; "Que trobau d'aquestes trobades?"- "Consider que totes aquestes tradicions antigues que es tornen posar al moment actual, són un èxit pels que les organitzen i les persones que les duen endavant. Crec que és una de les coses que no només tenen un èxit popular, sinó que el jovent ha de ser conscient dels nostres avantpassats".

-De quina manera creu l'Ajuntament de Marratxí que podria recolzar aquestes coses populars?.- " En tot lo popular, els ajuntaments haurien de tenir una certa transcendència d'ajuda a les persones o col·lectius que estan interessats amb aquest assumptos".

ENFADO GENERAL AMB "TEMPS DE GLOSAR".

Des de la I Trobada, R. Balear d'Inca emet un programa dedicat a les gloses; "Temps de glosar" que, segons els propis glosadors ha decaigut molt, ja que les gloses que donen darrerament són recitades, per lo qual no compten amb ells: JOANA CARTERA: "S'ha desbaratat molt, pareix que tenen ràbia i tot als glosadors". Pau Ferrer "Es un programa que maneja en Pieres, i m'ha decepcionat de tal manera, que m'haure de barallar amb ell, només ho pot arreglar d'una manera, que es presenti als glosadors i les demani perdó". Joan Mas "Ells mateixos ho han tudat, i si tenc oca sió les ho diré, s'han posat d'una manera que per a jo, el programa no val sis pessetes". Llorenç Grau "Hi he anat dues vegades però no estic molt content d'ells perquè m'han enganat" -Joan Planiñsi "Darrerament han fet un poc de falta, han volgut explicar les coses per ells mateixos sense convidar-mos pus, si ens cridassin, dos o tres cada vegada, la cosa aniria molt millor"- Mateu Palou "No li trob mèrit, les cançons escrites no les consider gloses, les gloses són te dic i te contest i tira i aguanta".

L'única que no ens va parlar malament del programa fou n'Antònia Rebassa "Estic a un lloc on hi ha molt d'aire acondicionat i les ones de la Ràdio no m'arriben, no l'he escoltat cap vegada".

DE LA MORAL

I ELS USOS DELS OBJECTES

DE FANG.

Per sota de tota reflexió històrica en torn a l'us dels objectes de fang, hi ha el concepte de societat de consum i de la seva institució més important d'inèrcia social: la MODA en tots els ordres d'objectes. És absurd pensar en aquestes altures de "societat de consum" que el "consumisme" sia un sistema de valors universal fonamentat sobre la satisfacció de necessitats individuals: el consum és una institució, una moral i un element d'estratègia de poder. No es pot pensar que els objectes i consum sumptuosos tenen el mateix sentit adalt i abaix de l'escala social.

El mite universal del benestar ja no té crèdit. Abans les classes podents mallorquines no podien ser "europees" i intentaven ser-ho seguint els seus models de consum. El nou marc polític de les autonomies i el consum de ceràmica fet pels privilegiats de les classes podent han induït a les noves classes dominants al consum d'objectes de fang. I parlem de "privilegiats" en el sentit d'artistes, d'intel·lectuals... que no participen directament en el marc del procés de producció material, que són els que sustentaven els moderns avantguardistes. Per a aquest, els objectes de fang havien significat "reindivisió", rebuig, a la classe social a què pertanyien, desafiament... La classe aristocràtica només ha hagut de permutar l'estatus que donen els objectes antics per gràcia hereditària.

I, si aristocràcia, classes populars i sectors dominants no són compradors de ceràmica "popular", és fàcil endevinar que la clientela dels ollers ve definida per aquells sectors socials que mai han disfrutat d'una estabilitat social, aquells que sempre estan a punt per a promocionar-se, disposats a utilitzar els objectes de fang en el seu xalet d'estil mallorquí o a les seves cases de possessió restaurades a imitació dels sectors més podents. Si posar criada els donava la il·lusió de sortir de la classe mitja, els objectes d'estil popular els fa nacionalistes d'una manera màgica.

Però aquests sectors socials estan condemnats a la seva posició crítica i incerta a l'escala social. Aquest estratègia mòbil i promocionable, bilingüe institucionalment i realment, utilitza els objectes de fang per distingir-se de classes paral·leles a altres indrets de l'estat, que també segueixen la trinitat consumista del Peugeot 505, el vídeo i la cadena estereofònica i la segona residència d'estiu. I tot perquè han descobert el valor simbòlic i moral del consum ostentatori: és el seu privilegi quotidià, que detenten en forma d'objectes del país, reflexe d'un altre privilegi que detenten a les esferes de decisió, de gestió, de poder polític i econòmic i en la manipulació dels signes i els homes, remetent als demés les bubotes del país de JAUJA, que és el consum.

La seva sort està tirada de molt abans: viuen retòrica de la desesperança. Demà hauran de comprar miró's i barceló's,...I és que el càlcul estètic no escapa a la lògica social, per molt de triunfalisme, realisme o filosofia que s'inventi.

Per tot això alguns podem somniar amb una mica d'irrealitat i podem viure amb una mica de resignació. I, com que vivim així com somniem, aquí i ara (SOLS), podem pensar que està a punt de sorgir una nova sensibilitat, una altra sensibilitat.

Carmina Burana

LES TERESETES DE MAO

Diuen que quan Mao era petit - i això deu ser mentida perquè m'ho acab d'inventar - un bon dia son pare aparegué amb un teatre de teresetes, per on l'infant podia fer córrer els personatges de les llegendes del poble i canviar els decorats, que eren una col·lecció d'aquelles pintures xineses tan detallistes, i que aleshores ja es feien en sèrie, però més a poc a poc.

Durant l'època de les naus, Mao es dedicava a fer servir la jogueta, però el que ningú no sabia era que cada dia la història era diferent, fins que va arribar un moment que els personatges i els decorats ja no tenien res a veure amb els contes que ell anava posant en escena.

Aquest és, en síntesi, el bessó de la poesia de Mao-Tsé-Tung; el missatge es presenta dins el context d'uns temes generals i usuals a la poesia xinesa (el pas del temps, l'angoixa dels soldats, la lluita contra els poderosos, etc.) Quant a la forma, no apareixen grans innovacions; sobre els metres tradicionals basteix un joc d'imatges dignes dels decorats de què parlàvem: el cromatisme típics xinès (blanc de dol, vermell de joia, muntanyes blaves, aigües verdes, etc.), els paisatges (les muntanyes nevades, el gran riu, la Serp i la Tortuga, les Cinc Cadenes, etc.) i les flors, són les fites d'aquest joc d'imatges.

Però parla de llegendes i de projectes. i el marc del metre i del paisatge ofereix el contrapunt; el temps va passant i només canvia l'home:

"Mil anys han passat des que Wei Wu jugava amb el seu fuet/Ens queda el seu poema: A l'Est del Cim de Pedra./Encara avui "el vent de tardor xiuxueja solitari i desolat"/ Entre els homes tot ha canviat" (de "Beidaihe").

L'home només viu un cop i, per això mateix,

"Entre homes el camí just és fer/de l'ample mar un jardí de magraners". (de "L'Exèrcit Popular d'Alliberament ocupa Nanking").

Li interessa viure el present; la llegenda pot tenir un valor únicament estètic o el que ja li hem donat més adalt, però no cal viure dins d'ella:

"Per trobar homes de paraula i enginy/girau-vos i mirau el present (de "Neu").

L'any 1942, a un discurs a Yenán, Mao va demanar la germanor entre art i política... cosa que després va intentar durant la Revolució Cultural dels anys seixanta...

...I diuen que quan era vell va ordenar que creassin tots els teatres de teresetes.

COLAU DOLS.

HISTÒRIES PER A UNA MISCEL·LÀNIA

[--Heterodòxies.

Des de que vaig deixar d'escriure a Pòrtula, he anat observant - en la seva lectura - una vistosa proliferació d'articles sobre temes ecologistes pacifistes... humans, en general... una preocupació dels col·laboradors per veure la societat desenvolupant-se mecànicament, oblidant els valors més elementals que poc a poc van perdent força. Una preocupació sensible que es cristal·litza en distints moviments socials que actualment apareixen i desapareixen amb el temps.

"LA MOVIDA", en general.

"L'INDIVIDU", en particular.

Passotes, punks, rockers, intel·lectuals, polítics, apolítics, moderns, conservadors, progressistes... són una barreja patent; la materialització del fenomen que tractam.

No és dolent tenir diverses tendències; diuen que "de la discussió neix la llum". El món, la història s'ha nodrit d'elles...

"El hombre es sociable por naturaleza".- deien uns.

"No..No.. anau errats... la societat neix del pacte".-deien els altres.

-Que la terra és mou! no un n'adoneu?.

"No diguis més bajanades... t'enviarem a la foguera... no veus que no es mou?...és el sol..

-no, no.

"El hombre es la medida de todas la cosas".

-Signa, Signa!.

- Sing... sí, però es mou.

- Mentres signis tant se'ns dona..

-cogito, cogito!.

-Sí, sí, pero muy despacito.

-La verdad es que el hombre es un "dios frustrado" porque quiere identificar el ser y la nada.

-ah, sí... no te parece que el hombre viene del mono?.

-¿del mono?¿No es el hombre quien va al mono?

-No em diguis; jo em pensava que anàven a ser "superhomes", "més enllà del bé i del mal".

-Me da igual... sigo pensando que el "hombre es sociable por naturaleza".

-Tu creus?.

Sí, la història s'ha fet d'homes... i d'homes adelantats al seu temps, de dissidents culturals, de diferències conceptuals...però hem d'agafar l'esperit dels nostres avantpassats...el seu afany per conèixer, per viure d'acord amb la naturalesa i fer d'aquesta coneixença un camí segur-però difícil- cap un futur millor...Eren posures definides, perdurables en el temps i la seva influència es veu, fins i tot, en els nostres dies.

No ens enganem. Els moviments que neixen ara; la majoria d'ells, no estan prou definits- sí, la seva ideologia... clar que sí- però la pràctica?. Només uns pocs aconsegueixen el que diuen en la realitat; uns pocs que fan de la vida un risc i que intenten viure d'acord amb la seva consciència... Els altres entrem en una dinàmica de consumisme. "d'engana micos"... i és veritat.

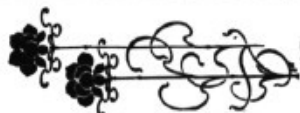
Per tant, existeix un problema. Cal arreglar-ho no aprofitat-s'en de la millor forma possible. Hi ha una pèrdua creixent de la identitat. Tenim una raó biològica per viure; som el fruit de milions d'esforços conjuntats en una evolució.

Tenim una raó moral i ètica per viure; els semblants que ens envolten.

Tenim una raó personal per viure; experimentar-nos com persones independents que tenen com a funció entendre i assimilar l'exterior.

Per això us deim que no tenim missils, ni bombes, ni "petardos", ni mistos per encendre'ls... només tenim una ploma, un foli, ganes d'escriure...una pàrula, una frase, un vers... una mà que escriu, un cap que tradueix, un cor que dicta... una esperança, una il·lusió, un anhel...

Us donam una flor
i voltros la podeu fer viure.

FELIX PONS

"EL DRAMATISME DE LA VEU HUMANA"

P.- Per on començam?

R.- Per on vulguis m'és igual. Estic a les ordres.

P.- Sap que té fama de bon aficionat a la Música?

R.- Em sorprèn. Si entenem com aficionat un escaló ben diferenciats del de professional, aleshores som un simple aficionat. Ara bé, em falta base i Cultura musical.

Sona el telèfon. Mentre ell s'acosta a la taula escriptori, aprofit per mirar l'entorn: Llibres, discos, petits detalls que assenyalen bon gust. Tot indica que el propietari és persona inquieta, culta... fins i tot amb ganes de pertànyer als cercles intel·lectuals.

El racó és més bé íntim. No provoca distàncies: és la casa d'un home de carrer, no la d'un polític.

P.- Des de quan aquesta afició a la Música?

R.- Des de sempre. No existeix un moment en el qual m'hagi "convertit". És una inquietud nascuda en el si de la família, a través d'una Cultura bàsica, que es va incrementant a mida que la vida posa medis que permeten disfrutar més de la Música.

P.- Veig també bastants de llibres entremesclats amb els discos...

R.- Sí, però diria que són pocs discos, sense voler ser pedant. Així com també crec que hi ha pocs llibres. Entre altres coses perquè els meus medis no donen per tenir grans biblioteques ni grans discoteques. Però sí que n'he anat comprant i escollint una mica.

P.- Què representa la Música dins el seu quefer?

R.- Bé. Per a mi la Música és una forma d'expressió pura, com ho és el llenguatge o com ho són les Arts plàstiques. És un misteri de la comunicació humana, i per tant m'interessa moltíssim. Crec que és una forma d'expressió misteriosa. La combinació dels sons és un misteri, com ho és el de la combinació de les paraules o dels colors. I que ha servit per expressar sentiments, idees... projectant un món interior, un univers exterior que enriqueix la realitat de la mateixa naturalesa humana.

P.- Existeix una Música política?

R.- Pot existir. Indiscutiblement com s'ha parlat d'una poesia social i d'una literatura compromesa i d'una pintura política. Sense dubte que pot passar el mateix amb la Música. I és que si es té l'habilitat d'utilitzar la combinació dels sons dins el camp polític, es poden expressar idees.

I no en parlem del sentiment nacionalista. La seva influència dins la Música és molt clara. És impossible pensar en un Shostakovich sense Rússia i en un Chopin sense Polònia.

P.- Quins són els seus coneixements musicals?

R.- Lamentablement molt escassos. Em falta una Cultura bàsica musical. La qual cosa fa que pugui sentir la Música amb una certa virginitat. Però per altra banda em fa perdre matisos que un expert coneix.

Aquesta manca, el dia de demà no hi serà. A les escoles, ho veig amb els meus fills, s'estudia Música com una assignatura obligatòria: audicions, teoria musical...

P.- Però així i tot, no creu que la Música està encara poc valorada dins l'ensenyament actual?

R.- Sí, Però és una realitat que hi està més que temps enrera. Infinitivament més.

El magnetòfon no acaba d'anar bé del tot. Desia- ra hem d'aturar-nos per arreglar l'aparell. Si no fos per aquest inconvenient de l'electrònica hauríem oblidat que es tracta d'una entevista: la cordialitat i l'absència de rigor ho confirme. Estam sols.

P.- Toca algun instrument?

R.- No. I de tant en tant pens que és una de l'escarències que tenc. M'entussiamaria; donaria...bé donaria els darrers anys de la meua vida, els que guin quedar-me al final (riu) per poder tocar ara un instrument.

P.- Gasta xifres importants en Música?

R.- No molts de doblers. Però abans que moltes altres coses, compraré un disc o un llibre. Crec que és totalment imprescindible en aquests camps estar al dia i anar completant una biblioteca o una discoteca. P.- Quants de discos té?

R.- És un compte que he volgut fer fa poc. En aquests moments estic entre els sis-cents i el set-cents.

P.- Assisteix a concerts al viu?

R.- Pocs. I aquesta és una de les conseqüències de la manca de formació musical. Perquè avui en dia, amb els medis que tenim per escoltar la Música en conserva, es torna poc interessant per una persona que no té formació musical bàsica, anar a la Música a través del directe. Sovint un es sent defraudat. En canvi si es tenen uns coneixements musicals la interpretació és valora molt més.

P.- Faria un viatge només per un concert?

R.- Sí, N'he fet algun.

P.- Deixa de fer altres coses per la Música?

R.- Deix de fer coses en el sentit que mai faig dues coses en el mateix temps. Per escoltar Música, deix altres ocupacions. La Música necessita tota l'atenció per poder captar el missatge que porta.

P.- Quina Música escolta en moments d'eufòria?

R.- No em gratific amb una Música particular. Aquesta és la veritat. Encara que éssent que la Música no és mai neutral, no es pot escoltar sempre qualsevol Música a qualsevol moment.

P.- S'emociona davant d'una partitura?

R.- Sí, sobretot davant d'una interpretació. I em sol passar especialment davant interpretacions vocals d'òperes. I és que crec que la veu humana és l'instrument màxim, irrepetible, capaç de trasmetre més emocions. Sense dubte.

P.- Quin és el disc que ha escoltat més vegades?

R.- No ho podria dir. N'hi ha molts els quals escolto reiteradament. Brahms, per exemple, és un dels autors que més sovint pos. També Mahler, Beethoven, Puccini, Verdi... no tenc massa preferències.

P.- Piano o violí?

R.- Piano. Em sembla un instrument que trasmet una visió més nítida i amb una possibilitat de missatge més ampla. Encanvi el violí em sembla més romàntic.

Fa uns anys, molt abans de sospitar que un dia arribaríem a parlar de Música com ara, vaig tenir ocasió d'obsequiar Fèlix Pons amb un petit fulletó que editarem el pintor Joan Deia i jo: l'adaptació per a teatre d'infants de l'obra de Wagner "LOHENGRIN". Ho record ara i aprofit per parlar-li d'òpera.

P.- Li agrada l'òpera?

R.- Bastant, per a no dir molt.

P.- Més que la Música simfònica?

R.- No, no més. Crec que l'òpera té l'avantatge de l'interès dramàtic i la participació de la veu humana que per a mi és molt important.

P.- Tal vegada li interressi menys la Música no dramàtica?

A partir de la Música

15(119)

R.- No, en absolut. No he utilitzat la paraula "dramàtica" adequadament. M'agrada tota la Música si és bona, sense diferenciar la Música lleugera de la que no ho és. Així, crec que els "Divertimentos" de Mozart o els valsos d'Strauss, són Música lleugera i no per això deixen d'interessar-me com a bona Música que són.

Ara, la Música que a més de trasmetre bellesa dels sons, trasmet qualche cosa més, m'interessa d'una altra manera. Un Schonberg, per exemple, crec que trasmet moltes més coses que un "divertimento" de Mozart, malgrat aquests m'interessen moltíssim. I Brahms, que és per a mi la intel·ligència aplicada a la Música (Bach seria el mètode i Beethoven la genialitat) em diu molt.

Es un problema de tendències culturals bàsiques de cadascú. La gent que tengui una vocació més genial es sentirà més identificada amb Beethoven.

P.- En poques paraules: es queda amb "TOSCA" abans que amb "LA FLAUTA MAGICA".

R.- Es una elecció ben difícil. Puccini m'agrada, sobretot el de "TURANDOT", i "LA FLAUTA" crec que és l'òpera culminant de Mozart, la que anuncia més el futur (a "LA FLAUTA MAGICA" hi ha quasi un Wagner).

P.- Parlant de "TURANDOT". Llu o la pròpia Turandot?

R.- Llu sense dubte.

P.- I la Música de cambra?

R.- Qualsevol opinió meva és la d'un profà. Crec que la Música de cambra s'ha d'entendre fora del seu contexte: avui no existeixen les cambres, així que s'ha d'extrapolar del seu origen inicial.

P.- Rock?

R.- Si, i jazz i Música popular...

P.- Com explica el fenomen Plácido Domingo?

.- No en som cap "fan". Té una gran veu, però que la utilitza amb una generositat excessiva. Hauria de limitar-se a un repertori més reduït. Jo mateix l'he sentit en òperes baixades de to. No és un Kraus.

P.- I el fenomen Iglesias?

R.- Crec que té poc de musical, així dit entre noltros. Es un estil, un comerç...és semblant al fenomen Sinatra, vaja.

Inconscient ment mira el rellotge. "Es que he de partir cap a l'aeroport", es justifica. Ha passat el temps. La Conversa, l'agradable conversa ha d'acabar. Només resten els darrers mots, els tòpics.

P.- Com veu aquest "Any Europeu de la Música"?

R.- Val la pena si no s'entén com un Any per fer concerts, únicament. S'ha d'aprofitar per crear la tan necessària infraestructura.

P.- Un instrument?

R.- La veu Humana.

P.- Un compositor?

R.- Brahms.

P.- Un intèrpret.

R.- Ja que parlem de la veu humana Dietrich-Fischer-Dieskau.

P.- Una partitura?

R.- "EL REQUIEM ALEMANY".

P.- Amb Dieskau?

R.- Sí i amb Edith Mathis, per exemple.

P.- Quan necessita el silenci?

R.- Sempre que vull pensar. Dedic bastant de temps a pensar. I, evidentment, en silenci.

P.- Quina Música escoltaria ara?

R.- Oh, quasi tot m'aniria bé: des del Gregorià fins a Schonberg.

Gràcies

PERE ESTELRICH i MASSUTI.

coses de música

CURSET DE MUSICA A PETRA

Organitzat per la Coral Infantil de Petra i la Caixa d'Estalvis "Sa Nostra", del 15 al 24 d'aquest mes tindrà lloc un curset d'iniciació a la Música impartit per Mª Angels Gascon, segons el mètode del P. Ireneu Segarra. Les classes seran a Ca ses Monges de 9 a 11 i de 17 a 19. La cloenda tindrà lloc a Bonany amb un concert de la Coral Infantil.

FESTIVAL DE DEIA

Seguint la trajectòria empresa fa uns anys ens tornam trobar amb aquest important esdeveniment que aplega rellevants figures de la Música. Podeu trobar dies i actuacions a l'Agenda Musical. El preu d'entrada serà de 500 ptes pels socis de l'entitat "Amics de la Música Clàssica" i de 600 pel públic en general.

CONCERTS A SON MAS

Aquest lloc d'Andratx serà seu d'una sèrie d'actuacions organitzades per "Alma Concerts". Durant aquest mes se faran aprofitant els artistes participants al Festival de Deia. L'entrada serà de 800 ptes reduïda a 400 per estudiants i persones de la tercera edat.

EL PARE MARTORELL, ACADEMIC

Antoni Martorell, prou conegut per les seves composicions, sobretot de caire litúrgic, ha estat nomenat membre de l'Acadèmia de Belles Arts de Sant Sebastià. En el discurs d'entrada parlà sobre la Música popular, contestant-li en el de recepció Mn. Bernat Julià.

Enhorabona!!

FESTIVAL DE BUNYOLA

Si les gestions prosperen aquest poble també comptarà amb la primera edició d'un cicle de Música Clàssica. La Comissió de Cultura de l'Ajuntament banyolí té el projecte d'oferir un concert a l'església durant els dissabtes d'agost i setembre a les 21'30. El patrocini seria de la Conselleria d'Educació i Cultura de la Comunitat Autònoma, del Consell Insular, de la Caixa de Pensions, de "Sa Nostra" i del mateix Ajuntament de Bunyola. Esperam poder oferir el programa concret a la propera Agenda.

MÚSICA NOSTRA.

va de jota!

VA DE FESTA!...VA DE JOTA!

Els qui hem seguit d'aprop la inquieta trajectòria de "Música Nostra", (i és de suposar que som molts dels aquí presents); els qui aquests anys passats i en moments com aquest hi érem recolzant la seva tasca a les presentacions dels anteriors enregistraments ("Ball de Bot" i "Vetlades d'antany"); els qui d'una o de múltiples formes hem estat pendents de l'evolució del grup... tots aquests podem pensar, d'entrada, que ja s'ha dit tot lo possible del seu bon fer, de la qualitat del seu so i de la força de les seves interpretacions. En definitiva "Què podem dir, avui, després dels anterior discs, de "Música Nostra?" La meua tasca d'anit és la de contestar aquesta qüestió.

Encara no fa vuit dies, vaig escoltar per primera vegada aquest "Va de jota", el nou enregistrament. Era dissabte i na Miquela el me portà a casa. L'escoltàrem plegats i la primera impressió personal fou que es tractava d'un disc alegre, festós, amb aire de bulla. "Va de Festa!", vaig pensar. I era només la primera audició.

Al llarg d'aquesta setmana l'he fet sonar més. Una vegada i una altra l'he analitzat. Poc a poc li he anat trobant els seus encants... que no són pocs. Vegada rera vegada he anat entrant dins el seu univers: tot ple d'estels amb les seves lleis, el seu propi orde. Un univers, doncs, complet i obert a l'infinit.

I quines són les constel·lacions, les característiques, d'aquest univers? Anem a veure:

Música Nostra torna, amb aquest disc, a les seves primeres arrels, les que motivaren la seva existència: La MÚSICA VIVA (així en majúscules), La Música per ballar al carrer. Després del disc anterior "Vetlades d'antany", en el qual hi apareixien temes i cançons més "íntimes" (per dir-ho de qualche manera. Recordem la deliciosa "el puig de Selva"), "Va de Jota!" és un retorn al vell conreu.

Però aquestes jotes, boleros, mateixes... se'ns apareixen noves, totalment noves. Marcades amb un segell personal del grup. Harmonitzades d'una manera particular, la qual cosa els dona aquest so únic de MÚSICA NOSTRA. Quina meravella la "Jota de Muro" o la "Mateixa Felanitxera", amb el joc de veus o el fons de les castanyetes.

D'altra banda el disc conté unes quantes cançons pròpies: "Jota des guàrdia", "Bolero de Sa Morena", "sa carritxera", "Jota de na Miquela".

Si bé "Vetlades d'antany", el grup aconseguia un so que anomenàvem "mediterrani", amb aquest disc d'avui aquest so es consolida (amb "L'amo de son carabassa" o "bolero mariner", per exemple) i avança amb un interessant tractament dels instruments de percussió: "Jota balear" o l'esplèndida "Jota des bellveure", en són una mostra. La percussió és una de les característiques de l'enregistrament.

I què me'n direu de les xeremies? Ens sorprenen sonades com "Jota de Muro" o "Boleros mallorquins", que donen peu a l'instrument a esdevenir solista, per primera vegada, segons crec.

El disc està ple de petits detalls que li donen el caràcter de gran obra, de feina elaborada, viscuda, cuidada...sentida. Així, i només per anomenar-ne un detall del fobiol semblant un rossinyol a "l'amo de son carabassa".

I juntament amb aquests detalls, complementant-los, efectes de so. Efectes com els dels guitarrons o del violí o dels ferreguins, amb moments concrets i estudiats.

Per acabar, resaltar la importància dels temes instrumentals. N'hi ha sis en tot el disc que acosten la gravació a la primera que va fer el grup "Ball de bot", la qual en tenia nou i l'allunyen de Vetlades d'antany, que en certa manera es recolzava en la força de les veus de na Miquela i d'En Toni. Encara val la pena destacar el "Bolero de sa morena" cantat únicament per les veus masculines.

En resum, un disc "instrumental", amb tot el que el mot vol dir, un ús dels instruments fortament estudiat, per aconseguir demostrar que MÚSICA NOSTRA té la rara capacitat de sorprendre'ns. Capacitat només pròpia dels veritables artistes.

PERE ESTELRICH I MASSUTÍ.

cada lector...

P Ò R T U L A

un subscriptor.

En una sèrie d'entrevistes mantengudes amb els polítics mallorquins sobre Música (entrevistes emeses per Ràdio Popular, primer, i que ara recolleix la revista *Pòrtula*) he aprofitat per saber la seva opinió sobre un possible recolzament institucional (en altres paraules, patrocini) a publicacions sobre "El Fet Musical a Mallorca". Tots els polítics entrevistats han contestat il·lusionats, els hi ha semblat bé la idea, però... com sempre, el moviment es mostra caminant.

Aquest volum és una de les primeres passes d'aquesta singladura. Sembla que comencem a caminar

I és que existeix material més que suficient per sortir al carrer i posar a l'abast de tothom la història musical mallorquina. Existeixen també persones en solitari o petits grups de treball que cerquen, investiguen, arregen... poc a poc, dia a dia. És necessari donar-los ocasió de fer públics aquests reculls i aquests estudis. Fins fa poc les úniques vies de sortida d'aquest material eren la Premsa Forana i els programes de les Festes. Ara també s'hi ha afegit la revista "Madrigal" de la Federació de corals. Aprofit aquesta ocasió per demanar que - com ara la Conselleria de Cultura - els organismes oficials o les entitats que manegen el capital, es sensibilitzin al respecte i facin possible la publicació de planes que - degut al cost editorial - d'altre manera no veuran la llum.

PARLEM UNA MICA DEL LLIBRE.

Quan la Conselleria de Cultura ens proposà la realització del volum que presentem, tant en J.C. com en J.M. com jo mateix pensàvem que ja era hora de que es portàs a terme una tasca com aquesta. Però, a la vegada ens assustà, no era fàcil, primer cercar la documentació necessària i rigorosa, compaginar-la amb un material gràfic adequat, redactar els folis... era hermos, ric i interessant.

El primer contacte que mantingué cada un de nosaltres fou la pròpia família dels biografiats, tocarem les baules de Ca'n Torrandell, de Ca'n Thomàs, de Ca'n Matheu... i ens obriren la porta de pinte en ample. Posaren al nostre abast tot el material necessari, cartes i objectes personals, programes de concerts, manuscrits, partitures, fotografia... que ampliades de viva veu ens serviren per donar cos a les biografies, així com a l'anàlisi de les obres. Ja ho anotam en un breu escrit a l'inici del volum, les famílies en qüestió han fet possible que el llibre surti avui al carrer. Gràcies.

Per altra banda, el volum inicia una col·lecció general, anomenada "Artistes de Balears". M'atreveix a dir que és la primera vegada que seriosament es reconeix a la Música el seu caire d'activitat artística. Desgraciadament, el mot Art només inclou les anomenades Arts plàstiques. El món musical, queda marginat de l'Univers de l'Art. I és una manca greu. Una malformació important, arriba, fins i tot, a les universitats, surtes llicenciats en història de l'Art sense unes nocions mínimes d'Història de la Música. I si la història de l'Art és la història de la creació, com no és Art la Música si és una creació constant, per part de l'autor, de l'interpret i del propi oient.

I per acabar, dir que cada autor - apart uns criteris mínims comuns - ha tengut llibertat per redactar com li ha anat millor. Formant un cos, les tres parts són literàriament independents.

Gràcies.

Pere Estelrich.--

PRESENTACIO DEL LLIBRE

"TRES MUSICS MALLORQUINS"

Crec que si m'han aglapit per dir dues paraules en l'acta de presentació d'aquest llibre és per tenir com a carnet: recopilador de tot lo relacionat amb la música a les Balears, ja que no som ni músic ni musicòleg però sí fa més de vint-i-cinc anys que estic replegant tot lo que faci olor a la música nostra.

L'interrogant que en el seu moment obrí Josep Massot i Muntaner, quan en "Els Mallorquins i la llengua autòctona" plantejava "Qui de noltros ha fet un estudi vàlid sobre aquesta música?" referint-se al fet que els catalans en prescindien s'ha anat aclarint progressivament.

Al llarg d'aquests anys de dedicació he vist un interès creixent envers l'estudi del fet musical illenc que, de qualche manera, podríem dir que ha desembocat en la formació d'uns grups de treball més o manco permanents.

En els darrers anys veim que sortadament augmenta el número de publicacions, que dediquen espai a aquest fet: Madrigal, Ximbellí, Panorama Balear, Pòrtula, Maina; així com també rep més atenció per part dels estudiosos locals sigui a nivell de publicacions històriques sigui a nivell de Premsa Forana.

Dins aquest panorama esperançador avui veim la més alta Institució autòctona dedica el seu suport a una obra estrictament musical.

Tres músics mallorquins se'ns presenta com un acostament a la biografia d'un dels mes universals dels nostros compositors: Antoni Torrandell i Jaume; de l'únic que pot rebre el nom de musicòleg, al hora de ser un gran músic: Joan Maria Thomàs i Sabater; i el millor organista que han tengut les illes, encara viu entre noltros: Antoni Mateu i Mulet.

L'obra dels nostres amics: Company, Moll i Estelrich suposa una interessant aportació al coneixement dels nostros fet musical.

Esperam i demanam a la Conselleria d'Educació i Cultura del Govern Balear que aquesta pedra que avui posam no sigui un fet aïllat en motiu de l'Any Europeu de la Música sinó una primera passa, sense por, per a l'aprofundiment i la valoració de tot allò musical del nostre poble.

En nom d'aquest poble enhorabona i moltes gràcies.

JOAN PARETS i SERRA.

ANY EUROPEU

DE LA

MÚSICA

❶ PENSAMENTS SOBRE L'ANY DE LA MÚSICA.

Com és sabut, el 1985 és l'Any Europeu de la Música. Celebrem el fet que fa tres-cents anys naixien Haendel, Bach i Scarlatti, tres compositors contemporanis que varen influir en la música fins avui, i fins demà.

Aquests compositors han inventat un món nou en la història. El seu idioma melòdic i harmònic va durar, quasi fins ahir, com l'idioma essencial.

A partir d'un determinat moment hem tengut Wagner, Stravinsky, Bartok, Cage, Ussachevsky, i altres genis, amb els seus idiomes tan contemporanis que, fins i tot, se senten les seves idees en els "sound tracks" de pel·lícules. Me pareix que en la celebració dels innovadors compositors barrocs, també hauríem de celebrar els compositors d'avui, els innovadors d'avui. Però els meus amics del món de l'escenari musical me conten sempre que la música barroca ho domina tot, que no podem treballar amb la música actual si no és en qüestions de música popular-jazz, rock, punk i les minúscules variacions sobre el tema.

Clar, diuen, al públic li agrada el barroc, i no els contemporanis. Però hi ha altres causes poc conegudes: amb el barroc, els promotors no han de pagar drets a Autors, per exemple; i els músics, encara que no tinguin sindicat, duen un control en el sentit que si no estudien molt no poden tocar els moderns; ademés, hi ha pocs directors d'orquestra que tinguin ganes o capacitat per a Berg o Webern o Messiaen.

Una cosa que hauríem d'aprendre abans d'entrar a la C.E.E. seria pagar per anar als concerts. No que fossin subvencionats - que al cap i a la fi és amb doblers públics aprofitats per una minoria - la qual cosa imposa una espècie de censura musical, fent que els governants únicament subvencionin aquella música que els interessa.

PATRICK MEADOWS
per Alma Concerts.

❷ MÚSICA PER A TOTHOM.

Tot i un cert augment d'activitats musicals i en especial concerts, l'Any Europeu de la Música s'ha caracteritzat a nivell d'entitats oficials per una falta d'apropament i incidència amillorativa a la trista realitat del món musical de ca nostra.

Desitjaria que les accions d'aquest Any musical, com ara concerts, presència de grans figures, la diversitat de xerrades i de conferències, qualche publicació i un programa de bones intencions, no quedàs doncs, tot plegat en el record com un fals espill amagador de la lamentable realitat i que en canvi es convertís en ferment i revulsiu per a una política coherent en el futur proper. Acció que crec que hauria d'augmentar el nombre d'escoles municipals, millorar substancialment el Conservatori, crear beques per a joves, realitzar cursos de divulgació musical i especialitzats, potenciar la investigació musicològica (folklorica, històrica i sociològica), potenciar la restauració del Patrimoni històric/musical (per exemple els orgues), divulgar intensivament la música actual i ajudar els joves compositors, intensificar la presència de la música a les escoles, facilitar l'accés dels estudiants als concerts, facilitar la participació de la gent dels pobles als concerts (pot ser crear un adequat servei del turisme i sobretot potenciar i assegurar la supervivència de les estructures musicals existents (Orquestra, grups de cambra, cors...) a fi que els músics puguin viure, que esdevinguin horitzo pel futur dels estudiants i que Mallorca tenguí els seus propis mitjans de Cultura musical.

XAVIER CARBONELL
Per la secció de Música de
l'associació cultural de
Soller.

❸ DESCENTRALITZA LA CULTURA.

Encara resta calent l'ambient de la darrera Setmana de Música de Felanitx. Celebrada els darrers dies del mes d'abril i primers del de maig, acollí nombrosos entusiastes de tota la contrada, disposats a aplaudir als intèrprets venguts a la vila.

Però el Patronat de Música ja comença a preparar nous esdeveniments (i pensa en l'edició de la Setmana de l'any que ve, la número X), sempre sota el patrocini de l'Ajuntament i amb l'ajuda d'altres organismes com és ara la Conselleria de Cultura del Govern Autònom.

Felanitx és avui un dels pobles amb més força i arrelada tradició musical. Aconseguida a base d'esforços... constants. De cap a cap d'any diversos programes s'ofereixen al públic felanitxer, que els desitja i els aplaudeix.

I com veim nosaltres aquest "Any Europeu?" Sobretot una oportunitat per descentralitzar la Música. Una ocasió millorable per sensibilitzar les entitats públiques i privades: els pobles, les viles, els llogarets... de la part forana de Mallorca, volen Música, desitgen activitats musicals. I encara més, una política adequada idescentralitzadora faria que sortissin bons aficionats, millors intèrprets, grans compositors, dels racons més amagats de l'illa.

Si aquest "Any Europeu de la Música" serveix per donar una passa en aquest sentit, tota la Cultura en sortirà guanyadora.

JAUME ESTELRICH i JUAN
del Patronat de Música de
Felanitx.

Aquest Any Europeu de la Música, que de totes maneres és una efemèride que evidencia la feminitat o la poca consideració del fet artístic-musical dins la nostra societat cultural i intel·lectual, hauria de servir per conscienciar la normalització de la pràctica de l'ensenyament i de la recerca musical.

Quant al món universitari desitjaríem que en la formació dels mestres es pogués contemplar una especialització musical, ja que consideram que si la música no comença a l'escola no tindrem un país musical d'interès ni de públic.

Una mancança greu és que dins el pla d'estudis de la nostra Facultat de Lletres no hi ha història de la Música per als futurs llicenciats en Història d'Art (possiblement és l'únic cas en tot l'Estat Espanyol).

En el marc d'aquesta celebració podem destacar una sèrie de les activitats promogudes per la Universitat.

Dues entitats d'aquesta aula han participat en l'enregistrament d'un cassette sobre música d'autors mallorquins, feta per la "Conselleria" de Cultura.

La Coral Universitària i la Camerata Instrumental han celebrat una sèrie de concerts dedicats a Bach i a Haendel.

Anunciam la participació de la Quarta Ciència i de la Coral Universitària a Europalia-85, manifestació musical que es celebra els mesos d'octubre i novembre a Bèlgica i que enguany està dedicat a Espanya.

Una altra contribució important és l'aparició del primer número dels Quaderns de Música de la Universitat de les Illes, dedicat a la Música de la colla de xeremiers (Construcció, repertori...). Aquesta publicació va un poc amb les línies que s'ha marcat l'Aula de Música per estimular, promocionar i difondre la història musical mallorquina. Seguint amb aquests criteris aquest any s'ha començat l'arxiu i partituroteca de material documental dels nostres compositors i músics de les Illes.

Per acabar, esmentem el cicle d'audicions per al curs següent, sobre Música en general, a càrrec de Baltasar Bibiloni, entre d'altres.

Esperem que, tant institucions públiques com privades, que enguany han demostrat un interès pel Fet Musical, tinguin la seva continuïtat d'escoles, de Conservatori i de la pròpia Universitat.

JOAN COMPANYY i FLORIT

Per l'Aula de Música de la Universitat de les Illes Balears.

2 1.986, UN ANY DESPRES DE L'ANY

EUROPEU DE LA MÚSICA.

Es un fet indubtable que les Institucions, els músics, i altres gentes amants d'aquets Art s'han bolcat aquí a Mallorca, en aquest Any Europeu de la Música. S'han donat concerts de tota mena i se'n preparen molt més.

Ara bé. Se m'ocorr preguntar-me i fer-vos extensiva la pregunta: S'ha acabat aquest Any - oficialment dedicat a la música-. Es que el 86 tornarem a lo d'abans?, deixarem fer aquest acte immortal, que amb tant d'entusiasme hem celebrat enguany, fins que trobem una altra excusa vàlida per celebrar qualche acontexement musical?

No s'oblidaran les nostres Institucions de què la Música no és cosa d'ara, sinó de sempre?.

Com a President de la Federació de Corals de Mallorca, m'enorgullesc de què per primera vegada a la història de Mallorca, s'hagi pogut celebrar el tres-cents aniversari del naixement de tres grans compositors: BACH, HAENDEL, i SCARLATTI, amb aquest concert en el qual hem interpretat la Cantata BMV 114 de Johann Sebastian Bach, el "Salve Regina" de Domenico Scarlatti i el "Te Deum Laudamus 1714" de George Frederic Haendel, amb la participació entusiasta i mai prou ponderada de cantaires, músics, directors, etc.

Jos vos diria que per part de tots nosaltres aquest entusiasme no minvarà.

Mai a Mallorca s'havia fet cosa semblant. I no és orgull personal, sinó més bé l'amor, l'entusiasme i l'ànim coratjós de totes les corals de l'illa, perquè això no sia un fet aïllat sinó que continuï sempre.

Tal volta vos estrany que en l'encapçalament d'aquest article figuri l'any 1986 i no el tantes vegades anomenat i famós 1985 -ANY EUROPEU DE LA MÚSICA-. La meua pregunta - pregunta que em preocupa de bon de veres- és: què passarà el 86?.

GORI MARCUS

President de la Federació Corals de Mallorca.

Agenda Musical

JULIOL

- 1, Dill, 10, Claustre St. Francesc. II Curs Música Cambra
-La Victòria (Alcúdia). Música Nostra
- 2, Dima, 21'30 hores, Son Vida. Tafelmusik
- 6, Dis, 21'30, Deià (esgl. parr.) FESTIVAL DE DEIA:
Studium. Obres de Mendelssohn, Bach.
- Diu, 7, Maria de la Salut. Trobada de Música Popular
-20'30, La Seu. III CICLE DE MISSES POLIFON-
NIQUES. Capella Mallorquina: "Missa de Madrid"
de Doménico Scarlatti
- 9, Dima, 21'30, Son Vida. John Shalekand, guitarra;
Xandra Mize, soprano
-22, Claustre St. Francesc. SERENATES D'ESTIU
Solistes de Zagreb
-Andratx (Esgl. Parr.). Studium
-Sa Calatrava. Música Nostra
- 12, Div, 22'30, S'Arenal. Música Nostra
- 13, Dis, 19, Es Rafal Vell. Banda de Música S'Almudaina
-21'30, Son Marroig. FEST. DEIA. McKenzie-Ware
(clarinet i piano)
-(tarda) Port d'Andratx. Coral Universitària
-Puigpunyent. Concert Banda de Música
- 14, Diu, 20'30, La Seu. CICLE MIS. POL. Studium: "Mis-
sa Brevis", de Joseph Haydn
-22, Campanet (Plaça Major). Concert Banda
Música
-Cala d'Or. Duo McKenzie--Ware
-Búger. Música Nostra
-Petra. Concert Banda de Música
- 15, Dill, Petra. Inici CURSET DE MUSICA
- 16, Dima, 21'30. Son Mas (Andratx). Duo McKenzie--
Ware. Obres de Debussy, Brahms, Saint-Saëns
-22, Claustre St. Francesc. SERENATES D'ESTIU
Quartet Schubert, de Viena
-Andratx, Música Nostra
-Pòrtol (Marratxí). Concert Cant Coral
- 17, Dime, Teatre Principal. Concert de piano:
Hyung Kyukym
-21'30, Son Vida. Quartet de Cordes de Mallorca
- 19, Div, Alcúdia. Música Nostra
- 20, Dis, 21'30, Son Marroig. FESTIVAL DE DEIA.
Gundel Deckert, piano.
-Fornalutx. Tramudança; Música Nostra
-Alcúdia. Concert Cant Coral
- 21, Diu, 20'30, La Seu. C. MIS. POL. Coral Murta: "Missa
Alemanya", de Franz Schubert
-21'30, Valldemossa. Capella Oratoriana (a conf.)
-Santa Maria del Camí. Tramudança; Sis Som
- 22, Dill, 19'30, Petra (Ca ses Monges). CURSET DE
MUSICA. Audició de "En Pere i el Llop", de
Prokofiev. Comentaris: Biel Massot i Muntaner
- 23, Dima, 21'30, Son Mas (Andratx). Schmidt, baríton;
Deckert, piano. Obres de Schubert, Brahms,
Mahler, Respighi, Ravel.
-21'30, Son Vida. Ware Duo, clarinets
-22, Cl. St. Francesc. SERENATES D'ESTIU. Galina
Stamenova, violí
- 24, Dime, 21'30, Son Marroig. Schmidt, baríton;
Deckert, piano
-Vilafranca de Bonany. Concert Banda Música
- 25, Dij, 19, Torre d'en Pau (Es Coll d'en Rebassa)
Banda de Música S'Almudaina
-20'30, Son Cladera (Plaça Cala Morella) Aires
Sollerics; Revetla d'Algebelf
-Consell. Concert Música Clàssica
-Calvià. Música Nostra
- 26, Div, Sa Pobla. Música Nostra
-Binissalem. Revetla de Sant Antoni; Aliorna

PÒRTOL

INFORMATIU CULTURAL DE MARRATXÍ

S'Escola Vella--Pòrtol Número 40, juliol del 1985

Col. laboradors

Miquel Aguiló
Rosa Arbona
Manuel Barrado
Guillem Bosch
Xavier Carbonell
Joan Company
Colau Dols
Jaume Estelrich
Pere Estelrich
Pau Ferrer
Miquel A. Font
Carme Gafarot
Xisco Llinàs
Felip E. March
Gori Marcús
Miquel Mut
Patrick Meadows
Joan Parets
Miquel Rosselló

Antoni Roca
Ramon Rosselló
Frederic X. Ruiz
Vicenç Sastre
Cristòfol Tries
Antoni Vaquer
Gabriel A. Vich

Consell de Redacció

Confecció gràfica:
Antoni Canyelles i Oliver

Rafel Ferrer i Sanxo
Miquel A. Lladó i R.
Damià Quetglas i Berga

Miquel Bosch i Auba
Biel Massot i Muntaner

Impres als tallers
"Apòstol y Civilizador"
(Petra) DL:PM 529/81

- 27, Dis, 21'30, Son Marroig. FEST DEIA. Karl Mansker,
piano; Val Tkeogh, flauta; Stephanie Shepard, veu
-Selva. Concert Banda de Música
- 28, Diu, 20'30, La Seu. C. MIS. POL. Coral Es Taller:
"Missa Secunda", de Hans Leo Hasler
-Son Espanyol. Música Nostra
-20'30, Algaida. Coral de Porreres
- 29, Dill, Inca. Concert Música Clàssica
-Inca. Música Nostra
-21'30, La Victòria (Alcúdia). Calitja
- 30, Dima, 21'30, Son Mas (Andratx). Trio Mansker,
Tkeogh i Shepard (piano, flauta i veu)
-21'30, Son Vida. Deckert--Schmidt (piano i veu)
-22, Cl. St. Francesc. SER. EST. Josep Mª Colom, piano
- 31, Dime, 21'30, La Victòria (Alcúdia). Xerrada-audició
sobre "La Música popular de les Illes. Introduc-
ció" per Biel Massot i Muntaner

A G O S T

- 1, Dij, Llubí. Calitja; Card en Festa
- 3, Dis, 21'30, Son Marroig. F. DEIA. Jordi Camell, piano
-21'30, Bunyola (Esgl. Parr.) Quintet de vent Ci-
utat de Palma (pendent confirmació)
- 4, Diu, 22, Cartoixa de Valldemossa. FESTIVAL CHOPIN
Eva Osinska, piano
-Génova. Música Nostra
- 5, Dill, Sóller. Inici CURS DE DANSA ANTIGA
-Sta Eugènia Madò Buades; Sis Som; Música Nostra
- 6, Dima, Son Mas. Jordi Camell, piano
- 9, Div, 22, Es Camp Redó. Música Nostra; Esclafits
i Castanyetes
- 10, Dis, 21'30, Son Marroig. F. DEIA. Trio Florestan
-21'30, Bunyola. Els Solistes de Mallorca (a conf)
-Sóller (Ca'n Canals?) Concert final Curs Dansa
- 11, Diu, 22, Cartoixa. FEST. CHOPIN. Nelson Freire, piano
-Cala d'Or. Trio Florestan
- 12, Dill, Son Nét (Puigpunyent). Trio Florestan (a conf.)
- 13, Dima, 21'30, Son Mas. Trio Florestan
- 15, Dij, 20, Son Roca. Banda Mús. S'Almudaina
-21, Es Molinar. Calitja; Card en Festa
-Cala d'Or. Carina Mora; K. Von Aben (a conf.)